

Протокол

№

гр. София, 04.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **12255** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09.30 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ИЩЕЦЪТ М. С. С. ЧРЕЗ АДВ. А. П. - САК – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. П. и адв. Ж., с представени пълномощни по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА ЧРЕЗ ЮРК. Д. И ЮРК. Н. - редовно уведомени, представлява се от юрк. Д. и юрк. Н., с пълномощни по делото

За СГП се явява прокурор Пламен Райнов.

СВИДЕТЕЛЯТ ЗАМ.-НАЧАЛНИК НА ЗАТВОРА ГР. С. Р. Д. – редовно призован, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Р. М. С. - при довеждане от жалбоподателя, се явява лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на допуснатите свидетели.

СНЕ самоличността на свидетелите:

Р. М. С. – ЕГН [ЕГН], неосъждана. Съпруга на ищеца. Желает да свидетелства.

Р. Е. Д. – ЕГН № [ЕГН], неосъждан без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреждава свидетелите за наказателната отговорност, която носят по чл.

290 от НК за лъжесвидетелстване.

Свидетелите обещаха да говорят истината пред съда.

От залата се изведе свидетеля Р. Е. Д..

Разпит на свидетелката Р. М. С..

На въпроси зададени от СЪДА свидетелката С. заяви:

СВИДЕТЕЛКАТА - Съпруга съм на ищеца. Зная какво се е случило с него в затвора. Ищецът влезе 2018 г. в затвора. Влизала съм в контакт с него. Виждах го почти всеки ден, бях защитник негов. Имах възможността да го посещавам. Посещавах го първо на Г.М. Д. после го преведоха в Затвора. И на двете места съм го посещавала. Състоянието му преди да влезе беше изключително добро, той никога не е имал здравословни проблеми. С влизането първо психически много зле му се отрази, след това и физически. Имаше претърпял инсулт, при което той започна и емоционално да се срива, говореше за самоубийства, говореше, че ако приключи с живота си ще го оставят на мира, ще ни оставят на мира, цялото семейство. Беше изключително зле. Посещенията бяха в болницата. На мен ми се налагаше да чакам по четири часа, за да го видя, защото не можеха да го свалят в адвокатска стая, трябваше да ме качват при него. Като го видях беше в количка, не ставаше. Психически беше много зле, той почти не искаше да говори, казваше ми да не ходя. Като тонус, състояние, изражение, поведение - почти не искаше да разговаряме, казваше, че се чувства много зле, че има нужда от психиатър, много често не искаше да разговаря, не искаше да ходя, но аз въпреки всичко това ходих за подкрепа.

АДВ. П. – Споделял ли е физически болки?

СВИДЕТЕЛКАТА - Естествено той не можеше да става от количката, не можеше да ляга, имаше хора, които му помагат и в следствието, и в затвора.

АДВ. П. - Къде се осъществяваше свиждането в затвора?

СВИДЕТЕЛКАТА - Свиждането беше в столовата. Имаше случай, в които той не можеше да става и свиждането се провеждаше в самата стая, като вътре при нас, буквално до нас седеше полицаи.

АДВ. П. – Моля да опишете само двамата ли сте били или е имало и трети лица?

СВИДЕТЕЛКАТА - Винаги имаше трето лице. Мисля, че е надзирател от затвора, човекът, който го придвижваше. Този човек изключително близо стоеше до нас. Можеше да ни чува разговорите. Може би, не помня дали беше с телефон или да е записвал нещо, но изключително близо стояха до нас и ни казваха да седем само на една единствена маса, ако седем на друга маса в столовата ни преместваха. Беше близо до камера. Камерата се виждаше в столовата.

АДВ. П. – Бил ли е извеждан в хоспитализация извън болницата?

СВИДЕТЕЛКАТА - Спомням си, че това беше много трудно да го изкарат на преглед, много молби се пускаха, за да бъде изкаран и да бъде прегледан. Имаше хоспитализация извън болницата на затвора, не помня. Един единствен път го закараха в Правителствена болница за прегледи, държаха го 4-5 или 6 часа, не зная, почти целия ден, без да се осъществи преглед и го върнаха обратно.

АДВ. П. - В Медицинска академия, дали е бил извеждан?

СВИДЕТЕЛКАТА – В медицинска академия

АДВ. П. – Споделял ли е с Вас, когато е бил извеждан за начина, по който е бил обезопасен?

СВИДЕТЕЛКАТА - Винаги беше вързан с белезници, с колан при транспортирането.

АДВ. П. – Известно ли Ви е на вас такъв случай, в който той е бил обезопасен с белезници извън болницата на затвора?

СВИДЕТЕЛКАТА - В болницата на затвора веднъж си спомням, пак беше за простатата като беше в самата стая, мисля, че беше също с белезници и стоеше също с белезници.

АДВ. П. - Това създаваше ли неудобства за него?

СВИДЕТЕЛКАТА – Това, което си спомням, когато лежеше беше с други хора вътре в стаята и това го притесняваше, защото се чувстваше унижен, заради това, че беше с белезници пред другите хора.

АДВ. П. – Той изпитваше ли физически болки?

СВИДЕТЕЛКАТА - Той непрекъснато изпитваше физическа болка. Не можеше да стане, не можеше да легне сам, непрекъснато го болеше. Причината за тези болки беше, че той имаше схващане на едната страна. Не е получавал, не знае да е получавал рехабилитация.

АДВ. П. – Видимо, имал ли е изменение физически в килограмите, във физиката?

СВИДЕТЕЛКАТА - В килограмите се промени физически, килограмите бяха много надолу, дори и в момента, когато излезе и в момента горе-долу около 9 кг. - 8 кг. след излизането.

АДВ. П. - Това зле ли се отрази?

СВИДЕТЕЛКАТА - Определено зле се отрази свалянето на килограмите, защото той и в момента няма сила, чувства се зле и емоционално и психически. Посещава психотерапевт. Не мога да кажа как се казва психотерапевта. Той понякога идва в нас, понякога той ходи, мисля, че е жена. При нас идва, аз лично знам, че веднъж или два пъти е идвала. Аз живея със съпруга ми заедно.

АДВ. П. – Споделял ли е с Вас необходимостта от допълнително лечение и това, дали изпитва психическа болка от оказаното лечение, забелязала ли сте някаква грация в самата болница?

СВИДЕТЕЛКАТА - Състоянието му вътре непрекъснато се влошаваше: дали емоционално, дали физически, непрекъснато му се влошаваше до освобождаването му.

АДВ. П. – Как беше изведен?

СВИДЕТЕЛКАТА - Беше изведен, доколкото си спомням го изведоха на ръце или с количка донякъде, физически беше по този начин. Психически също. Той вкъщи след това казваше, че се срамува от децата.

АДВ. П. – Какво беше поведението му вкъщи?

СВИДЕТЕЛКАТА - Поведението му вкъщи - определено депресиран. Това се изразяваше като си стоеше повече вкъщи, беше в спалнята, не искаше да излиза.

АДВ. П. – Контакти имаше ли?

СВИДЕТЕЛКАТА - Контакти с нас, да.

АДВ. П. – Извършваше ли се някаква терапия за това нещо?

СВИДЕТЕЛКАТА - Терапия – медикаменти, доколкото си спомням приемаше антидепресанти, предписани от лекар.

АДВ. П. - За какъв период приемаше тези антидепресанти и по време на ареста и след това?

СВИДЕТЕЛКАТА – Мисля, че доста време. Може би две години, като през това време, доколкото си спомням ги сменяха, защото не му се отразяваха добре.

АДВ. П. - За колко време премина този депресивен период?

СВИДЕТЕЛКАТА – Аз не бих казала, че и към момента е преминал, не се е излекувал напълно.

АДВ. П. – С какъв интензитет?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не е с този, с който беше, но не е същия човек преди да влезе.

АДВ. П. – Каква е разликата му, в поведението, в личността ли в какво?

СВИДЕТЕЛКАТА - И в поведението е с доста по-забавени реакции, много често, аз никога не съм го виждала да плаче, но сега, ако има някаква ситуация той се разплаква, не е бил такъв човек.

АДВ. П. – Друго нещо, което сте забелязала като промяна?

СВИДЕТЕЛКАТА - Много по-затворен, не иска да излизаме, както преди да се случат нещата. Той ме караше почти всяка седмица да имаме някакви контакти да излизаме на вечеря. Сега не желае. Например, ако сме поканени на някакви поводи, не повече от един час и той казва да се приберем.

АДВ. П. – Други болки и страдания?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да, доста често, тъй като той не излизаше. Той нямаше, не знай, през цялото време, когато той беше там, той не излизаше, защото нямаше как да го извеждат, защото доколкото знай нямаше асансьор.

СЪДЪТ – Това отрази ли се по някакъв начин?

СВИДЕТЕЛКАТА - Като излезе, това което забелязах кожата му беше посивяла, беше изключително потиснат.

АДВ. П. - Страхуваше ли се от това, че не се лекуваше адекватно за живота си и за здравето си ?

СВИДЕТЕЛКАТА - Определено се страхуваше и сам искаше да излиза на прегледи.

АДВ. П. – Нямам повече въпроси към свидетелката.

ЮРК. Н. – Казахте, че е имал мисли за самоубийство, като е казвал, че така поне ще ни оставят на мира. Може ли да се счита, че той е имал притеснения, дали неговите болки и страдания са били водени точно от това, че се водят процесуално-следствени действия и че е следствен, подсъдим?

СВИДЕТЕЛКАТА – Определено не ми е споделял.

ЮРК. Н. – Интересува ме това, дали от това, че е следствен му създаваше дискомфорт от това, което описвате, че е искал да се самоубива, от това, че е следствен?

СВИДЕТЕЛКАТА – Като страх не ми е споделял никакви страхове.

ЮРК. Н. – А от какво се е срамувал?

СВИДЕТЕЛКАТА – От състоянието си, защото той никога не е бил такъв човек. Той винаги беше авторитет, винаги беше активен. Те го виждат буквално смазан, плаче, той не е плакал през живота си.

ЮРК. Н. – От колко време сте заедно?

СВИДЕТЕЛКАТА - Ние сме заедно от 36 години.

ЮРК. Д. - От какво според Вас е провокирано това желание за самоубийство и тези болки и страдания?

СВИДЕТЕЛКАТА - Предполагам от състоянието, в което се намираше, от физическите болки, от цялостното му състояние, психическо и физическото му състояние.

ЮРК. Д. – Казахте, че са му помагали да става в болницата, кой му е помагал?

СВИДЕТЕЛКАТА - Имаше човек, но като име ...

ЮРК. Д. – Считам, че има значение, защото говорим, че той е облекчавал болките? Този човек, който помагаше, помагал ли е по някакъв начин да изтърпи по-малки

болки и страдания?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не мисля, не ми е споделял.

ЮРК. Д. - Имал ли е моменти, в които той е имал нужда от помощ да отиде до банята, до тоалетната и да не е имал тази възможност?

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз не съм била, не съм присъствала на ходене до тоалетна и баня.

ЮРК. Д. - Когато идваше в столовата на свиждане, как се придвижваше, сам ли?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не, с количка, водеше го надзирател.

ЮРК. Д. - Количката помогнала ли е за облекчаване на страданията?

СВИДЕТЕЛКАТА – Облекчаване, не бих казала, количката беше за придвижване, без количка не можеше да се движи.

ЮРК. Н. - Без количка той можеше ли да се движи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не.

ЮРК. Н. - Имаше ли изградена рампа, връзка между тоалетна и самата стая, така, че количката да може да влезе там?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не съм обръщала внимание, Аз стоях до вратата.

АДВ. П. – Имало ли е случай, в които да му е отказано свиждане и каква е била причина?

СВИДЕТЕЛКАТА - Доколкото си спомням поне за два пъти, където беше отказано свиждане. Не бях предупредена, чаках часове да го изкарат, но така и не го докараха.

АДВ. П. – Защо, обясниха ли Ви?

СВИДЕТЕЛКАТА - Следващият път ми казаха, че нямало кой да го изкара. Аз си спомням за два пъти, когато не е излизал изобщо, през другото време беше с голямо изчакване.

ЮРК. Д. – Казахте, че е имало хора в стаята при него, дали бяха болнолежаци в стаята, в болницата?

СВИДЕТЕЛКАТА - В стаята в болницата, дали понякога е бил сам или с други хора, не знам през цялото време за какво е било, моите свиждания бяха един час на ден.

ЮРК. Н./ЮРК. Д. – Нямаме повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Пускали ли сте молби за лечение до компетентните органи, до кого бяха адресирани?

СВИДЕТЕЛКАТА - До затворническата администрация за лечение. Адвокатите ги пускаха.

Предвид изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетелката.

В залата влиза втория свидетел Р. Д..

Разпит на свидетеля Р. Е. Д..

На въпроси зададени от съда свидетеля Д. заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ - Бил съм заместник-началник на Затвора. По времето, когато ищецът е бил в затвора заемах длъжността началник-сектор „Надзорно-охранителна дейност“, ръководих униформения състав. В момента съм заместник-началник на Затвора-С..

СЪДЪТ - Като ръководител на надзорния състав имаште ли впечатление и ако имаште, за какъв период, ищецът М. С. когато е бил в затвора, какво е впечатлението Ви за неговото състояние?

СВИДЕТЕЛЯТ – Имам някакъв спомен, че той беше в Специализирана болница за активно лечение на лишени от свобода /СБАЛЛС/.

СЪДЪТ – За целия период ли беше там или беше в килия?

СВИДЕТЕЛЯТ - За целия период беше в болница. Той е бил 2019-2021 г.

СЪДЪТ – Вие имавте ли възможност за личен пряк контакт с него или Ви докладваха за неговото състояние?

СВИДЕТЕЛЯТ – По-скоро ми докладваха за неговото състояние.

СЪДЪТ – Какво Ви докладваха за неговото състояние?

СВИДЕТЕЛЯТ - Тогава не съм бил началник на затвора. Не съм в течение относно неговото здравословно състояние.

СЪДЪТ – Имал ли е проблеми с някакви болки и страдания, оплаквания - физически, психически?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това, което си спомням за него, че той по-голямата си част от престоя му в СБАЛЛС се придвижваше с инвалидна количка. Защо, нямам представа. Имаше болногледачи, назначени от затвора. Денонощни грижи полагаха за него. Основно помагаша да се придвижва до санитарния възел, до адвокатско свиждане, до банята, помагаша му да се обслужва.

СЪДЪТ – Друго нещо, което знаете.

СВИДЕТЕЛЯТ – Не се сещам.

ЮРК. Н. - Как се осъществява престоя на открито за лишени от свобода или следствени? Осъществявал ли е ищецът престой на открито?

СВИДЕТЕЛЯТ – Осъществя се на каре, което се намира близо до болницата, виждал съм го, всеки ден не мога да потвърдя, но съм го виждал на престой на открито. Водеха го болногледачите или санитарии посредством инвалидна количка. Има рампа на партерния етаж. С тази рампа се извеждат на престоя на открито, на лавка. Не зная защо не е бил всеки ден. Аз не съм го виждал всеки ден, тъй като това не ми е работа, дали е бил всеки ден на престой на открито. Не мога да кажа той да е искал и да му е отказано престой на открито. Не помня, води се книга, където се отразяват тези, които не желаят да излизат на открито. Не зная той да се включвал в тази книга.

ЮРК. Н. - Как се осъществява осигуряването на задържани лица, когато са на външен болничен обект, в болнична стая, осигурени с белезници, присъствие на надзорно охранителен състав?

СВИДЕТЕЛЯТ - Когато лице се извежда и престоява в болница, се охранява по правило от двама надзиратели. Решението по повод на помощни средства се взема всеки път индивидуално според обвинението, в случая, за който е задържано лицето, съответно състоянието му. По правило охраната се извършва от двама надзиратели. Преценката относно ползването на помощни средства се извършва индивидуално съобразно обвинението, за което е задържано лицето. В случая е взета преценка, ако е извеждан във външна болница, не си спомням, не зная по какъв начин е извеждан и с какви помощни средства.

ЮРК. Д. – Свижданията на лицата, които са в болницата, как се извършва?

СВИДЕТЕЛЯТ - Да зная. В някои случай, за да се проведе свиждане в помещението обособено за адвокатско свиждане в други случай, лице по медицинско предписание в СБАЛЛС се провежда в столовата.

СЪДЪТ – Защо е това медицинско предписание в столовата?

СВИДЕТЕЛЯТ - Според медицинския персонал лицето не е годно да бъде придвижено до стаята за градско свиждане.

СЪДЪТ – Тя е по-далече ли?

СВИДЕТЕЛЯТ – По-далече е, да. Столовата е пригодена за свиждане. Спазват се изискванията за поверителност. Служителят, който присъства от надзора на адвокатско свиждане от охранителния състав той се отдалечава на достатъчно голямо

разстояние, над 10 м.

СЪДЪТ - Има ли възможност в тази столова за отстояние от над 10 метра?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да, има. Има камери. Те не могат да записват какво си говорят. Всички камери в затвора са само видео без аудио.

ЮРК. Н./ЮРК. Д. - Нямаме повече въпроси към свидетеля.

АДВ. П. - По време на свиждането в столовата имал ли е ищецът конкретно определена маса, на която да е стоял, за да провежда своите свиждания?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не зная.

АДВ. П. - По отношение на свижданията на ищеца в столовата, имало ли е други лица от арестантите, които работят вътре в самата столова, извън лицето, което е служител на ГДИН?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не мога да кажа.

СЪДЪТ - Тази столова, моля да опишете, какво се прави вътре, каква е площта?

СВИДЕТЕЛЯТ – Помещението, в което се хранят задържаните лица и лишените от свобода може би е около 30 или 40 кв.м. Това е само мястото за хранене, където се провежда адвокатско свиждане.

СЪДЪТ – От него има ли възможност за достъп до кухненските помещения, отделени ли са те?

СВИДЕТЕЛЯТ - Да има възможен достъп.

СЪДЪТ – Тези кухненски помещения, там, където се раздава храната, отделени ли са от мястото за хранене, може ли да чува готвача, докато готви, това което става?

СВИДЕТЕЛЯТ - Те са отделени посредством шублер. Достатъчно далечно разстояние, за да не може да се чува.

АДВ. Ж. – Вие виждал ли сте тези свиждания?

СВИДЕТЕЛЯТ - Посредством видео наблюдение съм наблюдавал как са се провеждали. Зная, че са се провеждали на достатъчно далечно място.

СЪДЪТ - Полицаят къде седеше според видео наблюдението?

СВИДЕТЕЛЯТ – В близост до шублера.

АДВ. П. – А, масата, където седеше ищецът близо ли беше?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не мога да кажа, дали масата е била близо до камерата. Осъществявал съм видео наблюдение за други лица, за ищеца, не мога да кажа.

АДВ. Ж. – Конкретно питаме за свижданията на ищеца. Вие знаете ли охранителят да е стоял на достатъчно разстояние

според Вашите думи или по принцип това е процедурата?

СВИДЕТЕЛЯТ – Зная със сигурност. Не проявявам интерес към кореспонденцията на адвокатите и задържаните лица, комуникацията, това не е наша работа.

АДВ. Ж. – Но, не сте виждал Вие с Вашите очи, как се провежда свиждане, в което участват ищецът и адвокат, защитник и т.н.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не си спомням. Не съм виждал с моите очи, как се провеждат свиждания.

АДВ. П. – А, докладни получавал ли сте по отношение на начина на провеждане на тези срещи?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не, не съм получавал докладни. Докладва се, когато има извършено нарушение, когато няма извършено нарушение не се докладва, не са констатирани нарушения.

АДВ. Ж. – Казахте болногледачи, колко болногледачи имаше и по какъв начин те се били на разположение 24/7?

СВИДЕТЕЛЯТ – Казах болногледачи, тъй като си спомням, че по последователно решение - двама болногледачи. Един болногледач е бил ангажиран изцяло за грижите за него и се казва Л. Ф. С.. Той бе освободен от затвора, условно, предсрочно. Следващият болногледач се казва Д. И. А.. Те бяха - първо единия беше назначен, денонощно стояха до него. Когато се налага спяха в едно помещение. Болногледачът спи в същата стая, спи при ищеца.

АДВ. П. - По време на извеждането извън затвора, как е придвижван от количката до болничната кола и после, по какъв начин?

СВИДЕТЕЛЯТ - Единият го гледа постоянно, когато трябва да бъде воден извън затвора. Идваше още един, който да помага в линейката, сяда, на ръце го вдигат и го поставят на седалката, като вземат инвалидната количка, сгъват я и я прибират.

АДВ. П. – Имало ли е случай, в който не е имало асансьор или възможност да бъде качен по стълби в Национална следствена служба или в затвора, където е използвана физическа помощ?

ЮРК. Д. – Възразявам срещу зададения въпрос. Следствието няма нищо общо със затвора-С..

АДВ. П. – Няма значение, нали той е придружен от лица от затвора-С.. Как е качен?

СВИДЕТЕЛЯТ - Национална следствена служба – те не са компетентни, тъй като конвоя се извършва от Главна дирекция „Охрана“ и няма как на мен да ми е докладвано.

АДВ. Ж. - Как се е придвижвал между етажите, как е слизал до първия етаж, как е излизал навън?

СВИДЕТЕЛЯТ - С асансьор.

АДВ. Ж.- В периода Вие посочихте според Вашите спомени 2019 г.-2021 г. - имало ли е момент, в който асансьора не е работил дълго време?

ЮРК. Н. – Възразявам срещу зададения въпрос. Не смятам, че служителят е длъжен да контролира работата на асансьора.

АДВ. Ж. – Служителят е там и той трябва да знае.

ЮРК. Н. – Не той не е там.

СЪДЪТ – Знаете ли, ако асансьора не работи как се е придвижвал?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не ми е докладвано как се е придвижвал. Не отговарям за поддръжката на асансьора.

АДВ. П. - Между етажите има ли рампи?

ЮРК. Д. - Възразявам срещу зададения въпрос. Изяснихме, че винаги е имал болногледач до него, никога не е оставян сам.

АДВ. П. – Колко тежеше ищецът?

СВИДЕТЕЛЯТ - Може би около 60-70 кг.

АДВ. П. - Може ли да се носи от двама болногледачи?

СВИДЕТЕЛЯТ – Може, да.

АДВ. Ж. – Казахте, че няколко пъти сте го виждал на каре, колко пъти точно по Ваши спомени сте го виждал на каре и как изглежда?

СВИДЕТЕЛЯТ - Виждал съм го на каре няколко пъти, периодично, но не мога да уточня интензитета. Виждал съм го като седнал човек в количка, гримаси, такива неща не съм забелязал.

АДВ. П. - Има ли предвидено място за каре за хора, които се придвижват с инвалидна количка?

ЮРК. Н. – Може ли да уточни адв. П., какво означава за хора, които се придвижват с инвалидна количка?

АДВ. П. – Да, трасирано, асфалтирано място. Може ли с тази количка да излезе от болничната стая през стълбите, през асансьора и да се разходи по карето?

СВИДЕТЕЛЯТ – Той е свалян от санитарни или болногледачи престоя е на открито и се осъществяваше с количката, то е трасирано и равно място, асфалтирано е.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други въпроси към свидетеля.

Предвид изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетеля.

АДВ. Ж. – Към молбата от 28.06.2024 г. е приложен диск със снимков материал на рампите, столовата и асансьора в СБАЛПС.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗВЪРШИ оглед на докладвания диск, който се намира на лист 968 – джоб-папка.

СЪДЪТ като взе предвид, че няма техническа възможност да извърши оглед на тези дискове, счита, че следва да се даде възможност на ответника в 14-дневен срок ОТ ДНЕС да предостави на материален и/или на технически носител информацията, съдържаща се в тези два диска докладвани по-горе.

Дисковете **СЕ ВРЪЧИХА** на ответника, за да може да предостави тази информация, с копие за ищеца.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ - Нямаме други доказателствени искания на този етап.

СЪДЪТ за събиране на доказателства

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 18.03.2025 г. от 11.30 ч., за която дата и час страните редовно уведомени от днес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.21 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: